

Olgu Sunumu: 17 Yaşındaki Erkek Ergenin Küçük Bir Kız Çocuğu Olma Arzusu

Enil AFŞAROĞLU-EREN¹

Özet

Çocuk ve anne-baba arasındaki bilinçli ve bilinç dışı etkileşimler sonucunda çocuğun cinsiyet rolü kimliği oluşmaktadır. Bu olgu sunumuyla hem ender rastlanılan hem de atipik özelliklerin yansıdığı Cinsel Kimliğinden Yakınma (Hoşnut Olmama) durumuna dikkat çekilmek istenmiştir. Olgu olarak 17 yaşında erkek, özel bir okulda lise öğrencisi olan A sunulmaktadır. Ödipal çatışma 3-6 yaşları arasında yaşanır ve daha sonraki dönemlerde çocuk aynı cins anne veya babasının cinsel kimliğini benimseyip özdeşim kurarak ödipal çatışmasını çözer. Çocuğun ensest arzularından vazgeçmesi, cinsiyet ve kuşak farkını anlamlandırabilmesi ödipal süreci uygun bir şekilde tamamladığını gösterir. Bu olguda özdeşim nesnesinin anne olduğu açıkça görülmekte ve babanın ilgisizliğinin baba ile özdeşimi engellediği öne sürülmektedir. Anne ve baba arasındaki sağlıklı ilişki A'nın, annesinin kocasıyla ilgili olumsuz nesne tasarımını içe almasını ve bunu erkek cinsiyetine genellemesine neden olmuştur. Bu olguda gelişimsel krizlerin zamanında ve uygun yaşanmamış olduğu belirgindir. A'nın küçük yaşlarda kalma arzusunun nedeninin babasına karşı duyduğu arzusun suçluluk duygusuyla baş edebilmek için kullandığı inkar savunma düzeneğiyle ilişkili (büyüme inkarı, ergenliğe girmeyi ve ödipal çatışmanın tekrardan alevlenmesini engelleme çabası) olabileceği düşünülmektedir. Büyümezse kendisi için "karmaşık" olan duygularla baş etmek zorunda kalmayacaktır. Bu olgu sunumu nesne ilişkileri kuramı çerçevesinde tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel kimliğinden yakınma (hoşnut olmama), nesne ilişkileri, ses inceltmesi, büyüme direnci

A Case Study: A 17-year-old Boy's Desire to be a Little Girl

Abstract

The gender identity of a child is constructed through the conscious and unconscious interactions between the child and the parents. This case study aims to shed light on gender dysphoria, a condition that is both rarely seen and displays atypical features. The present case concerns A, a seventeen-year-old male high-school student. Children between the ages of 3-6 experience oedipal conflict, and, in later periods, they resolve this by idealizing the sexual identity of the parent that has the same sex as the child. Children's giving up their incest desires and their making sense of gender and generational differences indicate that they completed the processes of the Oedipal stage properly. In the present case, it is clearly seen that the mother stands as the identification subject and argued that the indifference of the father hindered identification for the child. The unhealthy relationship between the mother and the father led A to adopt the mother's negative feelings towards the father and reflect these feelings towards all males. It is evident that the developmental crises in this case were neither timely nor consistent. It is pointed out that the reason why A wants to remain at small ages might be associated with the denial defense mechanism he used to cope with the feeling of guilt he had because of his desire of his father (denial about growing up, attempts towards stopping puberty and preventing the reoccurrence of the oedipal conflict). If he doesn't grow old, he won't have to deal with "complex" feelings. This case study is discussed within the framework of object relations theory.

Keywords: Gender Dysphoria, object relations, voice feminization, resistance to grow up

¹ Yrd.Doç.Dr., Lefke Avrupa Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Psikoloji Bölümü, E-mail: eafsaroglu@eul.edu.tr
Dip Not: Bu çalışma VIII. Işık Savaşır Sempozyumu'nda (Ankara,2017) sözel bildiri olarak sunulmuştur.

Giriş

Fiziksel, duygusal, bilişsel değişimlerin gerçekleştiği, çocukluktan erişkin hayata geçiş dönemi olan ergenlik döneminin gelişimsel görevi kimlik duygusunun şekillenmesidir. Cinsel kimlik, kimlik duygusunun önemli öğelerindedir. Bireyin kadın veya erkek olduğunun farkına varması yaşamın ilk yıllarında (18-36. aylar) oluşan cins kimliği ile ilgiliyken, bu farkındalığın hissedilmesi ve eyleme geçilmesi ergenliğin sonunda oluşan cinsiyet kimliği ile ilgilidir (Stoller 1968; Parman 2006). Cins rol ise, bireyin kendi cinsiyetiyle ilintili olarak diğer insanlarla kurduğu ilişkilerde sergilediği tutum ve davranışlar bütünüdür. Çocuk ve anne-baba arasındaki bilinçli ve bilinçdışı etkileşimler sonucunda ise cins rol kimliği oluşmaktadır (Zucker ve ark. 1997). Ergenin kendi bedenini ve kendiliğini anlama isteği ve kabul etmesi cinsel kimlik olarak tanımlanabilir (Öztürk ve Uluşahin 2015). Bulunduğu cinsiyetten rahatsızlık duyma, diğer cinsiyetten olma isteği Amerikan Psikiyatri Birliği (2013) tarafından Cinsel Kimliğinden Yakınma Bozukluğu olarak tanımlanmakta; anatomi ve kimlik arasındaki uyumsuzluğun neden olduğu bilişsel ve duygusal hoşnutsuzluk vurgulanmaktadır. Etiyolojisinde biyolojik ve kalıtsal etkenlerin yanında özellikle psikodinamik ve sosyal öğrenme kuramlarının önemini altı çizilmektedir (Carroll 2000). Uygun şekillenmiş cinsel kimliğin sahip olduğu biyolojik cinsiyet ile cinsel açıdan edinilen sosyal ilişkilerin ve cinsiyet rollerinin uyum içinde olması beklenmektedir (Mahler ve ark. 1975).

Bu olgu sunumuyla hem ender rastlanılan hem de atipik özelliklerin (küçük olma/kalma isteği, ses inceltmesi) yansıdığı, aile içi dinamiklerin önemli etkisinin de altını çizerek bu klinik tabloya dikkat çekmek istenmiştir.

Olgu

Anlatılmış olan olgunun çeşitli özellikleri ve kurgusu değiştirilmiştir. A, 17 yaşında lise son sınıfta bir erkek öğrencidir. A'nın okuldaki öğretmeni A'daki "tuhaf" davranışları fark edip psikiyatriye yönlendirmiş. A'nın fiziksel muayeneleri ve hormonal tetkikleri normal olarak değerlendirilmiştir.

Yönlendirildiği psikiyatri servisinin raporlarına göre biyolojik yaşının altında davranışlar sergilemesi, zeka ve bilişsel yaşının biyolojik yaşına uygun olmadığını düşündürmüş olmasına rağmen yapılan WISC-R testinde zeka düzeyi normal sınırlarda çıkmış ve okul başarısının iyi olduğu öğrenilmiştir. A, hormonal ve genetik olarak değerlendirilmiş ve bir anomali saptanmamıştır. Psikiyatrist de A'yı terapi sürecine başlaması için psikoloğa

yönlendirmiştir. A yaşından 4-5 yaş küçük göstermektedir. Görüşmeye istekli ve işbirliğine açık olduğu gözlemlenmiştir.

Sosyo-ekonomik düzeyi iyi bir ailenin tek çocuğudur ve ailesiyle birlikte yaşamaktadır. Ailenin yakınmaları A'nın sesini incelterek konuşması, bazı takıntılarının olması (boy takıntısı, boyunun uzamasını istemediği için beslenmesine dikkat etmemesi ve kısa boylu gözükmek için kambur durması, tiksindiği bir çok durum ve nesnenin olması), babasına karşı çok öfkeli davranması, alışverişe çıkıp kadın aksesuarları almak istemesi, engellendiğinde aşırı tepki vermesi (mağazalarda bağırma, yüksek sesle ağlama, istediğini yaptıran kadar tehdit etme), sürekli internet üzerinden fal baktırması gibi durumlardır. A modayı ve magazin haberlerini çok iyi takip etmektedir. A'nın saplantılı olduğu bir de kadın sanatçı vardır. Bu sanatçı ile ilgili internette bulabildiği tüm bilgileri okuyup takip etmektedir. A'nın hiç cinsel deneyimi olmamıştır.

A'nın anne ve babası birbirini severek isteyerek evlenmiş sonra da A'yı isteyerek ve planlayarak dünyaya getirmişlerdir. Doğduktan çok kısa bir süre sonra sünnet edilmiştir. Annesi A'yı bir ay emzirmiş sonra sütü kesildiği için emzirememiştir. A gelişim dönemlerini zamanında tamamlamış, okul döneminde okula gitmekte ve annesinden ayrılmakta zorluk yaşamamış ve bebekliği çok sakin ve sorunsuz geçmiştir. Okul hayatında da aileye yansıyan bir sorun olmamıştır.

A doğduktan sonra babanın çapkınlıkları ve ailesine karşı ilgisizliği ortaya çıkmıştır. Bu ilgisizlik giderek artmış ve A'nın ilk beş yılında çok yoğun yaşanmıştır. Çift defalarca ayrılma kararı alıp sonra bu karardan vazgeçmiştir. Anne çocukla tek başına ilgilenmek zorunda kalmıştır. Babanın hayatına başka kadınlar girip çıkmıştır. Anne, bunları zaman içinde umursamamaya, duymamaya, görmemeye çalışmıştır. Aileyle yapılan görüşmede ilk yıllardan itibaren babasının annesini aldattığını, A'nın çok kez telefon konuşmalarına şahit olduğunu ve annesine yönelik “boşan artık bu adamdan” gibi söylemleri olduğu ifade edilmiştir. A'nın ilkökul döneminde bütün öğretmenleri kadın olmuştur. A ile görüşmemizde okul hayatı boyunca hep kızlarla oyun oynamaktan, sohbet etmekten hoşlandığını, erkeklerin konularından ve “saçma sapan şiddet eğilimli” oyunlarından hiç hoşlanmadığını ve çok sıkıldığını anlatmıştır. Kızların arasında tek erkek çocuk olduğu için diğer erkekler kendisiyle dalga geçmiştir. A birkaç yıl önce (ergenliğinin başında) babasından tiksindiğini hissetmeye başlamıştır. Özellikle babasının üstsüz evde dolaşmasından hiç hoşlanmamaktadır. Annenin ve babanın fiziksel şiddet eğilimi olmamıştır. A'nın tüm kışkırtmalarına rağmen sessiz

kalmayı tercih etmişlerdir. Genelde A'nın isteklerini yerine getirmişlerdir. Çocukluğundan beri onun istediği ve eğlenebileceği yerlere gidilmiş, tüm ihtiyaçları alınmış, sosyal etkinliklere A istedikçe katılması desteklenmiştir. Anne ve baba arasındaki kopukluk görüşme sırasında da fark edilmiştir. Anne 45 yaşında bakımlı, lise mezunu, bir şirkette sekreter olarak çalışmaktadır. Baba 48 yaşında, üniversite mezunu, memur olarak çalışmaktadır.

Birkaç yıl önce A'nın kendi bedeniyle ilgili sorunları başlamıştır. Şişmanlamaktan, kılınmaktan, boyunun uzamasından hoşlanmamaktadır. A gerçekten de boyunun uzun gözükmemesi için kambur yürüyüp kambur durmaktadır. Kolları zayıflıktan ve duruş bozukluğundan çok uzun gözüktüğü için sürekli kollarını saklamaya, katlamaya çalışmaktadır. A'nın cinsel kimliği ile ilgili endişelerine dair hiçbir içgörüsü yoktur. A'nın iletişimde ve göz temasında bir sorun gözlenmemiştir.

Anne A'nın durumuyla ilgili “eşcinsel olacaksa da olacak” ifadesini kullanırken, babasını oğlunun “kadın gibi” davranmasının rahatsız ettiği anlaşılmıştır. Çiftle yapılan görüşmede annenin, babanın rahatsızlığından keyif aldığı ve belki de bu şekilde kocasından intikam aldığı düşünülmüştür: “Çocuk hep benimleydi, kuaföre gideceğimde bile babası ilgilenmediği için onu yanımda götürürdüm, onunla hep ben ilgilendim, o zamanlar eşime bak bu çocukla ilgilen dediğim halde o başka kadınlarla birlikte olmayı tercih etti”.

Sonuç ve Tartışma

Winnicott (1990) “yeterince iyi” anne kavramını ortaya atarken babanın işlevini anne ve çocuğu bir arada tutmak ve kapsamak olarak ifade eder. Bebeğin annenin sevgi ve ilgisine bağımlı olduğu gibi, anne de “yeterince iyi” olabilmek için babanın sevgi, ilgi ve desteğine ihtiyaç duyar. A'nın annesinin de A'nın önünü açmak ve psikososyal gelişimini desteklemek için bir çaba gösteremediği anlaşılmaktadır. Sanki 17 yıl boyunca böyle bir tablo tasarlamış ve kocasının nasıl acı çektiğini görmeyi beklemiş gibi bir izlenim edinilmiştir. Annesi de A'yı bir kendilik nesnesi olarak kullanmıştır. Belki de oğlunun erkeksi davranışlarına tahammül edemeyecek, bu durum ona çocukken kendi cins kimliği ile yaşadığı sorunu ve rekabeti hatırlatacaktır (Stoller 1968). Mahler (1998) çocuğun cins kimliğinin sağlıklı gelişebilmesi için annenin rolüne vurgu yapar: Çocuğun cins kimliğinin sağlıklı gelişebilmesi için annenin çocuğun bedenine kendi bedeninin en değerli parçası, yani kendisinin bir uzantısıymış gibi yaklaşmayı bırakmış olması gerekmektedir. Bir buçuk iki yaşlarında çekirdek cinsiyet kimliği; cinsiyet kimliği duygusu ise doğumun ardından ilk dört yıl içinde gelişir. Bu ilk dönemlerden sonra cinsiyet kimliğinde gelişim ve değişimin çok zor olduğu vurgulanır

(Öztürk ve Uluşahin 2015). Psikanalitik literatürde baba işlevi ödipal karmaşa ile anlatılmaktadır (Laplanche ve Pontalis 1980). Ödipal çatışma 3-6 yaşları arasında yaşanır ve daha sonraki dönemlerde çocuk aynı cins anne ve babasını benimseyip özdeşim kurarak ödipal çatışmasını çözer. Çocuğun enest arzularından vazgeçmesi, cinsiyet ve kuşak farkını anlamlandırabilmesi ödipal sürecini uygun bir şekilde tamamladığını gösterir. Ancak bu olguda özdeşim nesnesinin anne olduğu açıkça görülmektedir. Bugüne kadar yapılmış araştırmalara bakıldığında baba yoksunluğunun anne yoksunluğuna nazaran çok daha az çalışıldığı görülmektedir. Baba işlevi konusunda Lacan'ın katkısı önemlidir. Lacan'a göre baba, annenin düşlemi sayesinde babalık işlevini yerine getirebilir. Annenin kendi ve çocuk arasına babayı üçüncü kişi olarak konumlandırması gerekmektedir (Lacan, 2006). Bu vakadaki baba ilgisizliği baba ile özdeşimi engellemiştir. Anne ve baba arasındaki sağlıklı ilişki A'nın, annesinin kocasıyla ilgili olumsuz nesne tasarımını içe almasını ve bunu erkek cinsiyetine genellemesine neden olmuştur. Elbette her baba yoksunluğu durumu hemcinsle özdeşimi ortadan kaldırıp çocuğun cinsel rolünü karıştırmasına neden olmayabilir, annenin çocuğun babasıyla ilgili algısı, hisleri, nasıl yansıttığı ve sosyal çevredeki diğer erkeklerin rolü bu konuda oldukça belirleyicidir. Erkek çocuk için kendilik ve nesne tasarımının şekillenmesinde babasıyla olan ilişkisi temeldir (Mahler 1998). Gücü temsil eden babanın eksikliği A'nın kadınlaşarak babaya daha yakın olma çabası içine girmesine neden olmuştur. Freud (1982) böyle bir durumun nevrozu ortaya çıkaran veya zeminde olan nevrozun daha da sağlamlaşmasını sağladığını ileri sürer. Babasına olan öfkesi ve arzusu “seni iğrenç pislik adam git üstüne bir şey giy” gibi söylemlerle belirginleşmektedir. Yaşamın ilk yıllarındaki deneyimlerin, ilk ilişkilerin, öğrenmeler ve özdeşlemelerin cinsiyet kimliğinin gelişmesindeki önemi büyüktür. Özdeşleme örneklerinin uygun olmayışı ya da olmaması cinsiyet kimliğinin oluşmasındaki en önemli faktördür. Cinsel endişelerin, saplantıların ve sapmaların görülmesi bu özdeşimin uygun gerçekleşmemesiyle ilgilidir. A'nın ailesinde olduğu gibi babanın oğlunu ihmal etmesi, annenin babayı kötülemesi, eşler arasındaki kopukluk ve sevgi yoksunluğu uygun özdeşimi engelleyen önemli etkenlerdendir (Öztürk ve Uluşahin 2015).

A ile yapılan görüşmelerde doğumundan şimdiye kadar olan fotoğraf albümlerini getirmesi istenmiştir. Olgunun sadece ilk on yılın resimlerini getirmesi dikkat çekmiştir. Bunun nedeni sorulduğunda ise “ama bak bunlarda çok tatlıyım” cevabını vermiştir. Buradaki “tatlı” ifadesi suçsuz, masum, karmaşık ve tehlikeli duyguları barındırmayan olarak yorumlanmıştır. Doğum günlerinde çekilmiş birçok fotoğraf getirmiştir. Doğum günü pastasının önünde çekilmiş resimlerde olduğu yaştan daha az mumun olduğu fark edilmiştir (Örneğin sekiz yaşını

kutlarken iki mum konması, altı yaşında üç mum gibi). Bu A'ya ve daha sonra anne ve babasına sorulduğunda ise bunun hiç farkında olmadıklarını ifade etmişlerdir. Okul resimlerinde ise 10 yaşında çekilmiş bir okul korosu resminde 30 kişilik koroda sadece iki erkek öğrencinin bulunması ve bunlardan birinin de A olması dikkat çekmiştir. Odasının resimleri istendiğinde ise küçük bir çocuğun hoşlanabileceği şekilde hazırlanmış olduğu gözlenmiştir. Çizgi film karakterli yatak örtüsü ve oyuncak ayılar odanın konseptini oluşturmaktadır. Gelişimsel krizlerin zamanında ve uygun yaşanmamışlığı belirgindir. Aile sisteminin çoğu zaman gergin, soğuk, kopuk, otorite figürünün olmaması, tutarsızlıkların yaşanması ve ailedeki diğer sosyal bağların da yetersizliği olgunun gelişimini olumsuz yönde etkilemiştir. A ile yapılan aile genogram çalışmalarında birinci ve ikinci derece akrabalarının isimlerini bile söylemekte zorlandığı, nene ve dedeler dışında diğer akrabalarla ilişki kurmadıkları anlaşılmıştır.

Alışverişe çıkıp kadın aksesuarları ve oje satın almak istemesi, izin verilmediğinde de aşırı tepki vermesi, sürekli internet üzerinden fal baktırması gibi durumlardan dolayı dürtüleri ile baş etmekte güçlük çektiğini göstermektedir.

Ergenlik döneminde bedensel değişimle birlikte ruhsal değişim de başlar. Tabi ki bu süreç eş zamanlı yaşanmayabilir. Ergenin değişen bedenine (kalınlaşan sesine, tüylenmesine, irileşmesine vb.) doğrudan müdahale etmesi mümkün değildir. Ruhsal değişim ise bunun tam tersine ergenin iradesiyle ve çabasıyla başlar. Ergen iradesini değişen bedenine uyum sağlayarak, değişimi yok sayarak veya değişime karşı koyarak gösterebilir (Kayalp 2006). A'nın babasından, tüylenmekten tiksinişi, sesinin kalınlaşmasını ve irileşmesini istememesi eril tasarımlardan ne kadar ayrılmak istediğini göstermektedir. Diğer yandan sesini inceltmesi, uzamış boyunu kambur durarak kısa göstermeye çalışması, uzamış kollarını saklama çabası bedenindeki değişimlere alışılmışın dışında karşı koyduğunu göstermekte olduğunu düşündürmüştür.

A'nın 9-10 yaşlarında kalma arzusu babasına karşı duyduğu arzunun suçluluk duygusuyla baş edebilmek için geliştirmiş olduğu inkar savunma düzeneği (büyüme inkarı) olabileceği düşünülmektedir. Ergenlik döneminde duygu, düşünce ve davranışlar çok yanlı işlevleri olan savunmalar olarak kullanılabilir (Odağ 2005). Büyümezse kendisi için "karmaşık" olan duygularla baş etmek zorunda kalmayacaktır. Olgunun bu regresif durumu aynı zamanda sınır koyamayacağı, diğerleri tarafından içe alınacağı, yok olacağı, kendisini savunamayacağı korkularına ve çaresizliğine de işaret edebileceği düşünülmektedir.

Ergenlik fiziksel değişim ve gelişimin çok daha ötesinde büyümek demektir ve bu süreç zaman alır. Ergenlik döneminin sorumluluğu ebeveynler tarafından alınmalıdır, onların duyarsız kalması veya geri çekilmesi ergenin yanlış bir olgunlaşma sürecine girmesine zemin hazırlar (Winnicott 1962). Bu olguda hem aile dinamiklerinin hem de okul yaşamındaki cinsel kimlik dalgalanmalarına zemin hazırlayan deneyimlerin göz ardı ve ihmal edilmiş olması A'nın gelişimsel krizlerini zamanında ve uygun yaşayamamasına ve psikopatolojinin oluşmasına neden olduğu düşünülmektedir. Üç yıl boyunca A'nın bir şarkıcı kadına saplantılı olmasına, hemcinsi olan akranlarıyla hiçbir ilişki kurmamasına, büyümeye karşı gösterdiği dirence, gözle görülür tıkanmışlıklarına okuldaki öğretmen onları uyarana kadar ailesinin duyarsız kalmasının A'nın bozuk bir olgunlaşma sürecine girmesine neden olduğu düşünülmektedir.

A ile yapılan bireysel psikoterapötik görüşmelerde öfkesi, bedeni ve kimliği üzerinde çalışılmıştır. Cinsiyetine ilişkin duyguları keşfedilmiştir. Babasıyla iletişimi ve paylaşımı artmıştır. Babasıyla suçluluk duygularıyla ilgili konuşulmuş, babası bireysel terapiye yönlendirilmiştir. Artık istedikleri alınmadığında aşırı tepki vermemektedir. Hayatındaki yaşına uygun etkinlikleri artırmıştır. Haftada iki gün profesyonel yüzme dersi almaya başlamıştır. Üniversitede moda tasarımı okumaya karar vermiş ve bir moda tasarımcısının yanında deneyim kazanmaya başlamıştır. Terapide ve evde zaman zaman sesini inceltmeden konuşmaya başlamıştır. Özellikle moda tasarımcısının yanında öğrendiklerini paylaşırken sesini inceltmeden kullandığı gözlenmektedir. Winnicott (1962) ergenliğin kişisel bir farkındalık yolculuğu olduğunu vurgular. A da bu yolculuğunda kendini keşfetmeye çalışmaktadır. Kendini bulduğu ve ifade edebildiği alanlar arttıkça özü gibi davranmaya başlayacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- Amerikan Psikiyatri Birliği (2013). *Ruhsal bozuklukların tanımsal ve sayımsal elkitabı* (Beşinci Baskı DSM-5) (çev.: E Köroğlu). Ankara: Hekimler Yayın Birliği.
- Carroll, R. A. (2000). *Assessment and treatment of gender dysphoria*. In S. R. Leiblum & R. C. Rosen (Eds.), *Principles and Practice of Sex Therapy*, (pp. 368-397). New York: The Guilford Press.
- Freud, S. (1982). *Bildende Kunst und Literatur*. Band X. Frankfurt am Main: Fisher.
- Kayalp, L. (2006). Ergenlikte cinsel kimlik dalgalanmaları. *Yansıtma: Psikopatoloji ve Projektif Testler Dergisi*, 3(5-6), 17-24.

- Lacan, J. (2006). *Namen des Vaters*. Wien: Verlag Turia & Kant.
- Laplanche, J., & Pontalis, J. B. (1980). *Das Vokabular der Psychoanalyse*. Frankfurt am Main: Suhrkamp.
- Mahler, M.S. (1998). *Symbiose und Individuation. Psychosen im frühen Kindesalter*. Stuttgart: Klett-Cotta.
- Mahler, M.S., Pine, F., & Bergman, A. (1975). *İnsan yavrusunun psikolojik doğumu* (çev.: AN Babaoğlu). İstanbul: Metis Yayıncılık Ltd.
- Odağ, C. (2005). *Ergenler*. İzmir: Halime Odağ Psikanaliz ve Psikoterapi Vakfı Yayınları.
- Öztürk, M.Ö., & Uluşahin, N.A. (2015). *Ruh sağlığı ve bozuklukları*. Ankara: Nobel Tıp Kitabevleri.
- Parman, T. (2006). Ailenin Yaşamsal Döngüsünde Ergenlik Krizinin Yeri. *Yansıtma: Psikopatoloji ve Projektif Testler Dergisi*, 3(5-6):11-16.
- Stoller, R. (1968). Male childhood transsexualism. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry*, 7, 193-201.
- Winnicott, D.W. (1962). *Adolescence. the family and individual development*. (çev.: J Kalmaonvitch). Paris: Payol.
- Winnicott, D.W. (1990). *Babys und ihre Mütter*. Stuttgart: Klett-Cotta.
- Zucker, K. J., Bradley S. J., & Sanikhani, M. (1997). Sex differences in referral rates of children with gender identity disorder: some hypotheses. *J abnorm Child psychol*, 25, 217-227.

Extended Abstract

Gender identity is an adolescent's desire to understand and embrace his/her own body and self-identity (Ozturk and Ulusahin, 2015). The American Psychiatric Association (2013) defines gender dysphoria as a condition in which an individual is distressed with his/her physical gender and would like to be a member of the opposite sex. They also point out that it leads to cognitive and emotional discomfort due to the conflict between anatomy and self-identity. In addition to biological and genetic factors, psycho-dynamic and social learning theories play an essential role within the etiology of gender dysphoria.

Several features and constructs of the present case have been modified. A, a 17-year-old male, is a senior in high school. Having realized A was behaving in a "bizarre" fashion, his teacher referred him to a psychiatry clinic. The physical examination as well as the genetic and hormone tests indicated nothing unusual about A.

The psychiatrist referred A to the psychologist to start the therapy sessions. A looked 4-5 years younger; he was willing to communicate and open to cooperation. He is the only child of an upper-class family and lives with his parents. The family complains that A was speaking with a high-pitched voice, had some obsessions, was particularly angry at his father, wanted to buy women's accessories while shopping, overreacted to being frustrated, and spent a lot of time with online fortune-telling apps. Upon A's birth, his father started flirting with other women and was indifferent to his family. The couple decided to break up on many occasions but later gave up. When coining the concept of "good enough" mother, Winnicott (1990) referred to the function of the father as to keep the mother and the child together and embrace them. The mother needs the father's love, interest, and support to be "good enough" just as a baby needs the mother's love and care. For the healthy construction of a child's gender identity, the mother has to stop treating the child's body as if it is the most precious part or an extension of her own body. Whereas it takes one and a half or two years for the core gender identity to develop, it might take up to four years for a child to make sense of his/her gender identity. Changes or developments are not very probable in gender identity upon the end of this period (Ozturk and Ulusahin, 2015). Within psychoanalytic literature, the function of a father is associated with Oedipus complex. Children giving up their incest desires and their making sense of gender and generational differences indicate that they completed the processes of the Oedipal stage properly. In the present case, however, it is clearly seen that the mother stands as the identification subject. Lacan argues that the father can function as a

father only thanks to the fantasy of the mother. The mother needs to position the father as the third person between herself and the child (Lacan, 2006). In the present case, the insensitive approach of the father prevented a sense of identification between him and his child. The unhealthy relationship between the mother and the father led A to adopt the mother's negative feelings towards the father and reflected these feelings towards all males. A boy's relationship with his father is essential in the construction of self and object representations. The absence of father as a power figure led A to attempt to be closer to the father by feminizing himself. Freud (1982) argued that such a condition leads to neurosis or trigger pre-existing neurosis. The first experiences, relationships, learning, and identifications play a fundamental role in the construction of gender identity. The absence or inappropriateness of the identification subjects is the most crucial factor in gender identity construction. The incidence of sexual anxiety (Ozturk and Ulusahin, 2015), erotomania, and sexual deviations indicate a flaw in the identification process. As it was the case in A's family, the father's indifference to the child, the mother's assailing the father with scornful language, the disconnectedness between the parents, and lack of love are among the critical factors that prevent proper identification.

During his interview, A was asked to bring albums that included his photos. It was worth nothing that the photos he brought included only those that were taken in his first ten years. When asked why, he replied by saying "but, look, I'm very cute here". The word "cute" is thought to mean innocent, clean, and away from complicated and dangerous feelings. When he brought a photo of his room upon the therapist's request, it was depicted that the room was decorated in a fashion that a little kid would love. The bed lining with cartoon characters and teddy bears were the main figures determining the concept of the room.

During adolescence, physical change starts together with emotional change. However, these processes may not take place simultaneously. It is not possible for an adolescent to interfere with his/her changing body (deepening voice, becoming hairy, getting fat etc.). Emotional change, on the other hand, starts with the adolescents' will and effort. An adolescent may display his/her will by adopting to the changes in his/her body, neglecting the change, or resisting the change. A's disgust with his father, growing hair, deepening voice, and getting fat indicates the extent to which he wanted to separate himself from masculine characteristics. On the other hand, speaking with a high pitch, appearing shorter by hunching his shoulders, hiding his long arms indicate that he exhibited extraordinary resistance to the changes in his body.

The reason why A wants to remain at the time when he was 9-10 years old might be associated with the denial defense mechanism he developed to cope with the feeling of guilt he had because of his desire of his father *bu cümle düşük*. During adolescence, thoughts, emotions, and behaviors might be used for the purposes of defense. If he doesn't grow old, he won't have to deal with "complicated" feelings. His regressive condition might indicate that A is feeling desperate and afraid of not being able to set measures, being ingested by others, being consumed, and not being able to defend himself.

The individual psycho-therapeutic interviews with a focus on his anger, body, and identity *bu cümle düşük*. His attitudes towards his gender are being discovered. He is communicating and sharing more with his father. The father was informed about the feeling of guilt A had, and he was referred to individual therapy, but he has not started yet. During the therapeutic sessions, he started giving up the high pitch voice. Winnicott (1962) argues that adolescence is a personal journey of awareness, and A is trying to discover himself. I believe that he will start behaving in accordance with his self once he is able to discover and express himself.